

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **E.**, so sídlom **B.**, proti odporcovi **M.**, bytom **R.**, o **zaplatenie 913,02 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17 C 189/2012, o dovolaní **Z.**, so sídlom **N.**, IČO: **X.**, v dovolacom konaní zastúpené JUDr. **A.**, advokátom so sídlom **S.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. augusta 2013 sp. zn. 7 Co 154/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy dovolacieho konania vo výške 71,93 Eur na účet spoločnosti **T.** so sídlom **P.**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 14. januára 2013 č.k. 17 C 189/2012-72 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 800,30 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 727,44 Eur od 24. septembra 2009 až do zaplataenia. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 269,16 Eur na účet právneho zástupcu.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 28. augusta 2013 sp. zn. 7 Co 154/2013 na odvolanie vedľajšieho účastníka **Z.**, ktorý v konaní vystupoval na strane odporcu rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Vedľajšieho účastníka zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 71,11 Eur.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podalo dovolanie **Z.**, ktoré vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (ďalej len „dovolateľ“) a žiadalo, aby

dovolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázalo na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. a tvrdilo, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať, najmä tým že súd porušil právo na zákonný súd.

Podaním z 28. novembra 2013 dovolateľ vzal svoje dovolanie späť.

Navrhovateľ sa podaním z 31. januára 2014 vyjadril k dovolaniu vedľajšieho účastníka. Žiadal dovolanie zamietnuť a domáhal sa trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní vo výške 71,93 Eur s DPH, ktoré trovu uplatnil za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) vo výške 61,74 Eur s DPH a režijného paušálu 9,65 Eur s DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) predovšetkým skúmal oprávnenosť (legitimáciu) podania dovolania a dospel k záveru, že dovolateľ nie je oprávnený na podanie dovolania. Vzhľadom k tejto skutočnosti dovolací súd neprihliadal na úkon dovolateľa, ktorým svoje dovolanie vzal späť.

Prípustnosť dovolania dovolateľa, ktorý v konaní vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu by v danej veci prichádzalo do úvahy, len ak by v konaní podal dovolanie odporca, prípadne by s podaním dovolania dovolateľa vyslovil súhlas.

Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. , podľa ktorého vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh, možno síce vyvodíť,

že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov, jej vstup do konania nie je však prípustný v každom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. Pokiaľ ide o legitimáciu na podanie opravného a tiež mimoriadneho prostriedku (odvolanie, dovolanie) je vedľajší účastník legitimovaným subjektom na podanie odvolania, prípadne dovolania v prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník podať odvolanie, resp. dovolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne s takýmto úkonom vyjadří súhlas. Ak by hlavný účastník súhlas nevyjadril, prípadne ho odvolal, je potrebné situáciu posudzovať ako nesplnenie subjektívnej podmienky na podanie odvolania, resp. dovolania a posudzovať ho v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. (odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený).

Z obsahu spisu je zrejmé, že odporca dovolanie nepodal a ani sa k výzve súdu, či s podaným dovolaním súhlasí, nevyjadril.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 243b O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol ako podané niekým, kto nebol na podanie dovolania oprávnený.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224

ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ si uplatnil trovy dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu vo výške 71,39 Eur.

Podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal navrhovateľovi trovy dovolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že zaviniť, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť. Navrhovateľ trovy právneho zastúpenia vyčíslil v súlade s § 10, §16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhláška 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2014

JUDr. Eubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová